

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY
abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३० / अंक : ३० / २०७७ फागुन १४ गते शुक्रबार / 26 Feb., 2021 / मूल्य रु. १०/-

२०५१ सालको
प्रवृत्ति नदोहारियोस्

काठमाडौं। प्रतिनिधिसभाको पुर्नबहाली भएपनि तत्कालका लागि समस्याको समाधान भएको जस्तो देखिएपनि दलहरूले भने जस्तो सहज अवस्थामा रहेदैन। संसद पुर्नस्थापना भएकोले संसदको माहोल फरक हुन्छ। नेकपाका अध्यक्ष एवं पंथनमन्त्री ओलीको राजिनामा एक पक्षले मान सक्छन् तर ओलीले नै संसदबाट विश्वासको मत लिन सफल भएको खण्डमा के पुष्पकमल दाहाल र माधव नेपाल पक्षलाई स्वीकार होला?

संसदको प्रमुख विषयकी दलले ओलीलाई नै विश्वासको मत दिएको खण्डमा दाहाल नेपालको अवस्था कर्त्ता होला? पछिलो अवस्था हेर्दै प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना भएकोले ओली पक्ष र नेपाली काग्रेस सहितको सरकार निर्माण हुन सक्छ। नेकपा आजसम्म बैधानिक रूपमा विभाजित भएको छैन। निर्वाचन आयोगले

>>> बाँकी ८ पेजमा

हालीलाई www.abhiyanonline.com ना पनि पढ्न सकिन्छ।

उधारो राष्ट्रपतिको
आशामा पौडेल

काठमाडौं। नेपाली काग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवा विघटित प्रतिनिधिसभाको पुर्नस्थापना भन्दा दुनावलाई नै महत्त्व दिए आएका थिए। तर काग्रेसका विरिष नेता रामचन्द्र पौडेल र पूर्व महामन्त्री कृष्णप्रसाद सिटोला लगायतका केही नेताहरू भने प्रतिनिधिसभाको पुर्नस्थापनाको पक्षमा रहेका थिए। नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको भए पनि विभाजनले औपचारिकता पाउन सकिरहेको छैन भने प्रतिनिधिसभा विघटनको मुदामा सर्वोच्च अदालतको

>>> बाँकी ८ पेजमा

कांग्रेसलाई आँखा चिठ्ठा

काठमाडौं। प्रधानमन्त्री केही ओलीले अर्को हार मानेका छैनन्। नेकपा अहिले पनि एक छ र नेकपा फुटाउने कसले भन्ने प्रश्न बाँकी नै छ।

र, नेकपा पूरेपछि ओली किताको काग्रेस, जसपासँग सहकार्य हुनसक्छ। राजनीतिमा असम्भव केही पनि हुँदैन, अन्य राजनीतिक घटना पनि घट्न सक्छन्।

विश्लेषकहरू बुढानिलकण्ठबाट देउवा र खुमलटारबाट प्रचण्ड को छिटो वानेश्वरसिंह राजनीतिक संघर्ष संसदमा पुगला भनेर चर्चा गर्न थालेका छन्।

अर्थात माधवकुमार नेपाल प्रचण्डका गोठाला हुन, उनले पाउने सताको विगोत्रीमात्र हो। हौसिएका प्रचण्ड-माधव किताले नैतिकताको आधारमा ओलीले राजीनामा

>>> बाँकी ८ पेजमा

दाहाल-नेपालकै कारण सरकार बन्धक

काठमाडौं। सत्ताधारी दलभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले भन्दा पनि केही ओली पुष्पकमल, दाहाल र माधव नेपालीचाको तिक्तता र व्यक्तिगत स्वार्थले गर्दा नेकपा अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको छ। पार्टी विभाजनको असर नेकपाका प्रदेश सभा र प्रदेश सरकार हुँदै विभिन्न जनवरीय संगठनहरूमा समेत परेको छ। के पी ओली देसो पटक प्रधानमन्त्री बनेपछि केही उल्लेखनीय कामहरू समेत भएका छन् तर सिंगो पार्टीले त्यस्ता कामहरूको प्रचार प्रसार गर्नुको बदल सरकारले गरेका राम्रो कामहरूको समेत अपनाच नलिएको हुनाले राम्रा कामहरू समेत ओभेलमा परेका छन्।

पार्टी एक हुँदा पनि ओली दाहाल नेपाल

बीचको तिक्तताले गर्दा सरकारले विभिन्न सम्बैधानिक निकायहरूमा नियुक्तिको सिफारिस गर्न सकेको थिएन। सरकारलाई पार्टीले सहयोग नारेकै कारण त्यस्तो सिफारिस हुन नसकेपछि सम्बैधानिक निकायहरू निस्कृय भएका थिए। सरकारले आवश्यक निर्णय गर्दा समेत पार्टीभित्रै बाट विरोध गरिएको थियो। पार्टीका आन्तरिक कार्यहरू समेत हुन सकेको थिएनन्। तीन पक्षाचाच भागवण्डा नै समस्याको जड रहेको थियो। जब प्रधानमन्त्री ओलीले पुस ५ गते प्रतिनिधिसभा विघटन गरी २०७८ बैशाख १७ र २७ गते गरी दुई चरणमा मध्यावधि को निर्णय दिएको थिएन। सरकार निर्माणका लागि जिटिल परिस्थिति उत्पन्न भएको छ। प्रधानमन्त्री केही ओलीका विरुद्ध पुस ५ गते हस्ताक्षर गर्ने दाहाल पक्षका केही सांसदहरू ओली पक्षमा लागेका हुनाले हस्ताक्षर कतहरूको संख्या घट्दौ रहेको छ। त्यसबेलाको हस्ताक्षरमा पुष्पकमल दाहाललाई नेपाली काग्रेसको समर्थन आवश्यक पर्ने र नेकपा एकजुट हुन नसक्ने अवस्था नै नरहेकोले पहिला गरेको हस्ताक्षरको कुनैअर्थ रहेदैन। प्रतिनिधिसभा विघटन भए पश्चात नेकपा अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएकाले केही सांसदहरू दुवै पक्षमा नलाग्ने भन्दै तटरथ बसेका छन्। त्यही कारण ओली र दाहाल-नेपाल पक्षमा द्याकफै कति कति कति संसद रहेका छन् भनेर अहिले नै आकलेन गर्न सकिने अवस्था छैन। सरकार निर्माणका लागि दुवै पक्षलाई नेपाली काग्रेसको समर्थन आवश्यक पर्ने र नेकपा एकजुट हुन नसक्ने अवस्था नै नरहेकोले अहिले को अवस्थामा बढी देखिएको छ। सर्वोच्च अदालतले दिएको निर्णयले गर्दा तत्कालका लागि केही समस्याहरूको समाधान भएको जस्तो देखिएता पनि वास्तवमा अरु समस्याहरू थापिएका छन्। त्यही कारण अदालतको

>>> बाँकी ८ पेजमा

यस्तो आदेशले समस्याको समाधान हुन्छ त

काठमाडौं। गत पुस ५ गते प्रतिनिधिसभा विघटन भई मध्यावधि निर्वाचनको मिति समेत तोकिसकेको छ। २०७८ बैशाख १७ र २७ गते दुई चरणमा गरी निर्वाचन गराउने सरकारको निर्णय अनुसार निर्वाचन आयोगले निर्वाचनको कार्यलाई तीव्र रूपमा अधि बढाई रहेको थियो। तर, प्रतिनिधिसभा विघटनको मुदा सर्वोच्च अदालतले सम्बैधानिक इजलासबाट प्रतिनिधिसभाको विघटनलाई बदर गरेपछि निर्णय हुन सकिरहेको थिएन। अदालतले प्रतिनिधिसभालाई पुर्नस्थापना गरिएकाले

प्रधानमन्त्रीले प्रतिनिधिसभा विघटन गर्ने निर्णय गरी राष्ट्रपतिबाट त्यसलाई अनुमोदन समेत गराई निर्वाचनको मिति नै घोषणा गरिसकेको हुनाले प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना गर्न नहुने पक्षमा सरकार र प्रधानमन्त्री केही ओलीले नेतृत्व गरेको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीले लागेको थियो भने पुष्पकमल दाहाल पक्ष भने कुनै हालतमा पनि विघटित प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना हुनुपर्दछ भन्दै सङ्केत आन्दोलन गएको थियो। विघटित प्रतिनिधिसभा विघटनकै पक्षमा रहेपनि नेपाली काग्रेसमित्र एजटे निर्णय हुन सकिरहेको थिएन। अदालतले प्रतिनिधिसभालाई अनेक समस्याहरू जमाएको छ।

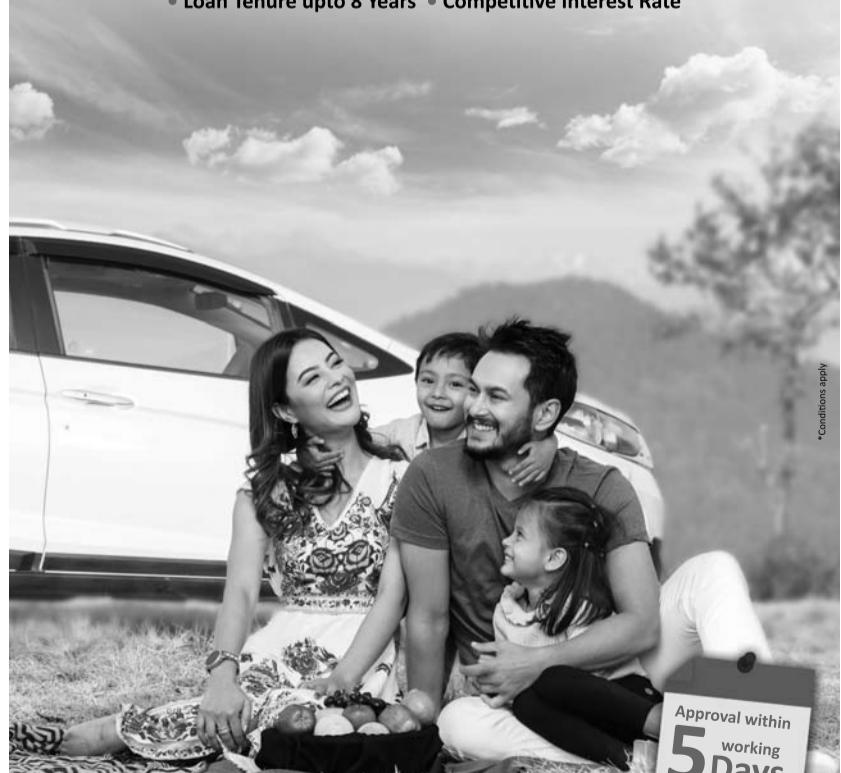
राजनीतिक दल र अन्य पक्ष अदालतले प्रतिनिधिसभाको विघटनलाई सदर र बदर गरिनुपर्दछ भन्दै दुई भागमा विभाजित भएका थिए। मुलुकको कार्यकारी

>>> बाँकी ८ पेजमा

AUTOLOAN

Drive Your Life

• Loan Tenure upto 8 Years • Competitive Interest Rate

prabhu bank

Approval within
5 working
Days

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box No.19441
+977-1-4788500 | +977-1-4780588
info@prabhubank.com | www.prabhubank.com
Toll Free No: 16600107777

Internationalization of India's Anti-Muslim Bigotry

Mr Kabir

With the advent of social media, it is much difficult for rulers and politicians to speak lies and to hide information. In this regard, despite twisting the facts, under the regime of Prime Minister Narendra Modi, India's religious bigotry has continued unabated against the religious minorities, especially the Muslims. In this respect, the United States Commission on International Religious Freedom (USCIRF) in its annual report released on April 28, this year, recommended that the State Department should designate India as Country of Particular Concern (CPC), for "engaging in and tolerating systematic, ongoing, and egregious religious freedom violations, as defined by the International Religious Freedom Act (IRFA)".

The independent US federal government commission also pushed for imposing targeted sanctions on Indian government agencies and officials responsible for severe violations of religious freedom by freezing those individuals' assets and/or barring their entry into the US under human rights-related financial and visa authorities. The USCIRF proposed allocating funding to support civil society in India to create a monitoring and early warning system in partnership—to challenge hate speech and confront religious-based hate crimes—incitement to violence.

The USCIRF report said: "In December 2019, parliament passed the CAA [Citizenship Amendment Act 2019]...a pathway to citizenship for non-Muslim migrants already in India from Afghanistan, Bangladesh, and Pakistan by treating them

as refugees fleeing religious persecution...The CAA would be even more problematic in conjunction with a nationwide NRC [National Register of Citizens], which could be modeled after the statewide NRC in Assam, and is a goal outlined in the BJP's manifesto...this potentially exposes millions of Muslims to detention, deportation and statelessness...cow protection had been promoted as a key issue by the BJP and the Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS)... Lynch mobs, often organised over social media, have attacked minorities—including Muslims, Christians, and Dalits...Since the BJP came to power in 2014, there have been over 100 attacks... Empowered by anti-conversion laws and often with the police's complicity, Hindutva groups also conduct campaigns of harassment, social exclusion and violence against religious minorities...in August last year, India stripped the Muslim-majority occupied Jammu and Kashmir of its autonomy and imposed security measures, including restricting freedom of movement and assembly, cutting Internet and phone access, and arresting Kashmiri leaders, including religious leaders".

It is notable that under the guise of coronavirus, Indian rulers have been imposing various kinds of restrictions on the Muslims. Modi's government and the health ministry claimed that Muslims are spreading this virus. Availing this opportunity, Hindu extremists have set off a series of assaults against Muslims across the country. In the recent past, Al Jazeera, The New York Times and Time magazine reported: "Muslims have been beaten up, nearly lynched, run out of their

neighborhoods or attacked in mosques...Hindu extremists are scapegoating the country's entire Muslim population for deliberately spreading the virus through "corona jihad, Indian hospitals segregate Muslim and Hindu coronavirus patients... In what many are calling a case of "apartheid" during a global pandemic...made separate wards for Hindu and Muslim patients. It is a decision of the government".

In this context, besides Pakistan, Indian fundamentalist rulers accused the Tablighi Jamaat of spreading coronavirus through their congregations, held in India, while since the remote past, their preachers have been holding congregations so as to why this deadly virus did not emerge.

In this connection, the Indian news website "The Print.in." pointed out: "COVID is an excuse to push Indian Muslims out of informal sector jobs... What Muslims are effectively facing now is a new form of concerted, deliberate economic marginalisation through blatant lies linking the community to the virus...Having been largely shut out of the formal sector, many Muslims depend on the informal sector and self-employment for their livelihood". While quoting the Gulf News, on April 28, 2020, "The Print. in." indicated: India's carefully cultivated Gulf policy has been at risk of unraveling over the past fortnight, with the Organisation of Islamic Cooperation [OIC], the Kuwaiti government, a UAE royal princess, and the Arab intelligentsia decrying hate speeches by Indian nationals accusing the Tablighi Jamaat of deliberately exacerbating the coronavirus pandemic as well as a crude tweet by a BJP MP on the

sexual impulses of Arab women".

Particularly, Al Jazeera wrote in April and May, this year: "Did those who commit crimes against humanity against Muslims in India and violate their rights think that Muslims will remain silent about these crimes and do not move politically, legally and economically against them? a statement by the general secretariat of the Kuwait Council of Ministers said...Earlier, on April 18, the OIC had issued a statement, urging India to take urgent steps to stop the growing tide of Islamophobia in the country...people in the Gulf countries felt outraged over the way Indian Muslims were being blamed for the coronavirus pandemic.... About 8.5 million Indians live and work in Gulf countries, a significant number of Hindus. In the past month, at least six Hindus working in the Gulf region have lost their jobs charged for their social media posts [Against the Muslims]... The level of hubris of the Hindutva fascists shocked people throughout the world, changing previously held opinions..."

Princess Hend al-Qassimi, a member of the UAE royal family, warned openly racist and discriminatory Indians in the Gulf that they will be fined and made to leave the country... there has been an unprecedented surge in Arabs openly criticising the growing anti-Muslim rhetoric in India...several prominent activists in the Gulf region turned to social media to highlight what they describe as "ill-treatment" of Muslims...Many of them are decrying the killing of Muslims without reason, while others have said the assault by the RSS—the BJP's parent body—on Muslims is unacceptable and have labelled it a "terrorist"

group that should be banned in the Gulf... a civil campaign had been started to highlight the malicious propaganda by BJP and the RSS against Muslims and to decrease business relations with India. Kuwait has appealed to the OIC to intervene in India to tackle anti-Muslim sentiment in the country". Meanwhile, taking cognizance of Modi-led religious discriminatory policies, the White House has unfollowed Premier Modi on Twitter sending the micro-blogging site into a frenzy over a possible souring of ties between the world leaders. It also unfollowed the Twitter handle of Indian President Ram Nath Kovind, the Prime Minister's office, as well as, the Indian embassy in the US. And responding to the US President Donald Trump's claim that he had seen evidence which indicated the coronavirus emerged from a virology institute in Wuhan, China—Beijing deliberately spread COVID-19, World Health Organization's (WHO) head of emergencies, Dr. Michael Ryan repeatedly said on May 2, 2020, that "we are assured that this virus is natural in origin."

Notably, COVID-19 which has affected the entire world does not see race, religion, colour, caste, creed, language, or borders before targeting any country. Its elimination needs global unity. But, it is regrettable that Modi-led BJP, VHP and RSS, including other Hindu extremist parties are leading the racist Hindutva supremacists against the Muslims in the occupied Kashmir and across India. In fact, it is a primary part of Modi's belief system to persecute the Indian Muslims. Nonetheless, India's anti-Muslim bigotry has been internationalized.

Indian false-flag operation exposed

Mr Kabir

Echoing Hobbes and Machiavelli, Morgenthau points out that sometimes, rulers act upon immoral activities like deceit, fraud, falsehood and even murder to fulfill their selfish aims. In this regard, much hue and cry has been made in India when their media took notice of the recent revelations of the website, The Wire, which disclosed the leaked WhatsApp chats between an anchorperson of the Indian Channel Republic TV, Arnab Goswami, and the former CEO of the rating agency Broadcast Audience Research Council (BARC), Partha Dasgupta. The chats exposed the sinister designs hatched by Prime Minister Narendra Modi's government to blame Pakistan for the false Pulwama attack, followed by a botched air strike on Balakot in 2019.

Tensions escalated between India and Pakistan in the aftermath of the Indian false flag terror attack at Pulwama in Indian Illegally Occupied Jammu and Kashmir (IOJK) when, on February 27, 2019, the Pakistan Air Force (PAF) shot down two Indian Air Force (IAF) fighter jets and launched aerial strikes

at six targets in the IOJK. These were in response to the so-called Indian air strike in the town of Balakot, close to the border with Pakistan's sector of Kashmir.

On September 18, 2016, India had staged the drama of the terror attack in IOJK at a military base in Uri, close to the Line of Control (LoC) with Pakistan. After the episode, India's top civil and military officials, including their media, started a propaganda against Pakistan by claiming that the militants who targeted the Uri base came from Pakistan's side of Azad Kashmir. They further added that the banned Lashkar-e-Taiba (LeT), controlled by the Pakistani Inter-Services Intelligence (ISI), was involved in it. India created war-hysteria against Islamabad and started the mobilisation of its troops near the LoC.

Nevertheless, New Delhi has always accused Islamabad of various terror attacks by saying that it attacked the Indian Parliament in 2001, Mumbai in 2008 and the Indian Air Force Base in Pathankot in 2016. Without any investigation and evidence regarding all these false flag operations, the Indian media and high officials

started blaming the ISI and banned militant group, Jaish-e-Mohammad (JeM), as well as LeT. However, through these false flag operations, the Indian establishment not only wanted to gain the sympathies of the world community but also to defame Pakistan in the comity of nations. New Delhi also availed these operations to suspend dialogue with Islamabad to resolve all issues, including the Kashmir dispute.

Exposing the nexus between the extremist outfits BJP and RSS, the then Indian Home Minister Sushil Kumar Shinde revealed on January 20, 2013 that organised training camps run by these parties were promoting Hindu terrorism. He also explained that they were behind the Samjhauta Express, Mecca Masjid and Malegaon blasts.

In the same way, prior to the US President Barack Obama's second visit to New Delhi, Indian intelligence agencies had orchestrated a boat drama by allegedly reporting that a Pakistani fishing boat was intercepted by Indian Coast Guards, off the coast of Porbandar, Gujarat. The actual reality was proved when some Indian top officials admitted that

there was no such boat which came from Pakistan.

Prime Minister Imran Khan, Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi, Chief of Army Staff General Qamar Javed Bajwa and DG ISPR, Maj-Gen. Babar Iftikhar have repeatedly stated that India has been planning false flag operations, especially since it has been humiliated in the military standoff with China. Ever since the decision to revoke the special status of

Indian Occupied Jammu and Kashmir (IOJK), India is facing many internal challenges and issues. Now, India thinks that the best way forward is to divert attention towards Pakistan. Besides continuous violations of the ceasefire agreement across the LoC, Indian quadcopters have also violated airspace on different occasions. Pakistan's armed forces are ready to respond any Indian aggression with full might.

परिवर्तन भुइँमान्डिलाई तातो न भुलो भयो

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

कोरोना भाइरसले मानवीयताभन्दा माथि केही छैन, केही होइन भनेर प्रमाणित गरिदियो । कोरोना आगो रहेछ, यो सर्वु र भुस्को आगो संलिङ्ग उत्तरै भयो ।

नेपालको सन्दर्भमा जनयुद्धले सत्ता टक्टकिएको र अमानवीय मृत्युलाई नजिकबाट देखायो, बिनायो । त्यसपछिका १४ वर्षले मान्छेका नैतिकता, निष्ठा र सिद्धान्तको मूल्य सरस्तो स्वार्थभन्दा केही देखिएन । कोरोनाको कहरले मान्छेलाई ढूँढे खोजा दियो ।

भय जनयुद्धकालमा थियो, भय भूकम्प थियो, त्योभन्दा डरलाग्दो भय कोरोनाले ल्यायो । भय सधै सोभारा र सज्जनका लागि हो कि कुनिनि, दुकुटी खोस्ने छुचुन्दाहरु डराएका छैनन् । सोभाको दाना खाना च्याल्ने, छाना उधिन्नेलाई मात्र लाग्ने भाइरस किन जन्मिदैन ?

जनआन्दोलनका सामु राजा भुके । यसलाई वसत्त परिवर्तन भनियो । रहरलादो जनआन्दोलनको जँगर र जनताको जित भएको ईर्षालादो परिवर्तन थियो त्यो ।

तर, भुइँमान्डिलाई त्यो जित तातो न भुलो बनेर आयो । जो सत्तामा गयो, उही साहुजी बन्चो । तिनै साहुजीहरुले भूम्प, बाढीपहिरो र कोरोनाको महाविपत्तमा मान्छे हारिरहँदा, मरिरहँदा नालीको किरालेभैं दाँत गाडेर कमिशन खाइरहेको धीनलादो परिदृश्य पनि देखा । हरेक विदेशी जो नेपाल आउँछन्,

कति सुन्दर देश भन्छन् र जाने बेलामा अनुभव सुनाउँछन् स्वर्ग हो नेपालका नेतामा इच्छासकि र इमान रहेन्छ ।

दुर्गतिका कारण हामीबीच छन्, हामे अगुवा हुन् । यिनलाई तह लगाउने कसले ?

स्पर्श रहोस, राष्ट्र एकीकरणको ढूलो उपलक्ष्य हासिल भएपछि बडामहाराजाधिराज पृथ्वीनारायण शाहको भाइले आफ्नो भाग राज्य मैँगेको प्रसङ्ग नेपालको इतिहासमा छ । पृथ्वीनारायण शाहले राज्य अभिभास्य हुन्छ, राज्य अंशभाग लगाउने बस्तु होइन । जसले राज्य दुक्षाउन खोज्छ, उसको गर्धन छिनाल्छ भन्ने जवाफ दिएपछि यो विवादको अन्य भएको थियो । २ सय ५० वर्ष अघि पलटेको खोल बेल बेलामा ढूख्छ ।

रेपेन्डाट सानो भूम्प व्याट्टलेपिया दुक्षाउन खोज्दा प्रधानमन्त्री न्यारिअनोले भाषा, भेष, जात वा भेगका आधारमा राज्य दुक्षाउन खोज्ने राष्ट्रघाटी हुन्छ, उसले क्षमा पाउँदैन भन्ने धोषणा गरेका थिए । नेपालमा बहुल राष्ट्रवादको मुद्दा आज पनि कायमै छ । नेपाल एक देश रहनै सर्वैन भन्नेहरु संवेधानिक शक्ति बनेर संसद, सरकारमा छन् । भ्रष्टाचारको भाड्मा लटिएकाहरु लोभ र लाभका लागि यस्ता विवाद फिक्छन् ।

नेपाली काप्रेस, काच्चुनिष्ट र अन्य राजनीतिक संस्था, व्यक्तिहरूले विसेको सत्य के हो भने माओले त्यसै महेन्द्रलाई विश्वास गरेका थिएनन् । विश्वरूप नेपालको असल्नाताको सझाहना गरेको थिएन । आज नेपालको व्यक्तित्व भारपातको स्तरमा भरिसक्यो, अमेरिकाले इण्डो प्यासिफिक रणनीतिमा सही गर्न भन्दा खुल्कर सही गरेको आउनेहरु यिनै हुन् । अमेरिकी राजदूतले नढाँटी एमसीसी इण्डो प्यासिफिक रणनीतिकै हिस्सा भनेर नेपालको विकासमा सधाउन इच्छा व्यक्त गरेर टीपी र सामाजिक सञ्जालाबाट पढाएको पनि देखियो । यस्तै अध्यापन चिनियाँ र भारीय राजदूतले सियानलियाओं र 'मनकी बात' भनेर सुरु गरे भने नेपालको हालत कहाँ पुर्ला ? परराष्ट्र छ, कूटनीतिक मर्यादा छैन । हाप्रो क्षमता तुन बोक्न हटाउले पालेको च्याड्ग्रामा स्तरमा भरिसक्यो ।

कार्लमार्क्सले किन भीमसेन थापाको नाम लिएका थिए ? यसको साक्षी डाकेशरजग रायमाभीको 'म किन कम्युनिष्ट रहिन' पुस्तक हो । पृथ्वीनारायण शाहको विदेशीनिति, आन्तरिक नीति र स्वाभिमानी नीतिबारे

मार्क्सको अर्थशास्त्रमा भरिभाउ देखेहरु कति छन् कति ? समाजवाद अथवा जनवादको सिद्धान्त मान्छु भन्नेहरुले मार्क्स पढे, बुभेन्न र सालिक फोडेर क्रान्तिकारी बनेका छन् । यो दृश्य बिरालोले खाँबो विधोरेको हो ।

भन्नलाई नेपालको प्राथमिकतामा सधै उत्तर दक्षिणका मुलुक छन् । ढूला मुलुकका बीचमा तरुलजस्तो नेपाल, यसकाराण शक्ति सन्तुलनका लागि समदूरी नेपालको मूलमन्त्र हो तर आत्मनिर्भरतालाई पन्छाएर रोजगारीका क्षेत्र खोज हलिउडका सेलिब्रिटी र बेलायतका

अनैतिक नेतृत्वको पछि लागेका बाठहरुका सन्तानले पाउने दुर्गतिको खाल्डो नै हो । प्रगतिका शिखरका लागि साहसी, राष्ट्रप्रति जस्तोसुकै त्याग गर्नसक्ने आँट भएको, अकिल निकाल सक्ने हिक्मत चाहिन्छ । गणतन्त्रको चर्चा आयो, गणतन्त्र चलाउन सक्ने क्षमता, बुद्धि, आम्बल करेमा आएन । रगतको पोखरी बनेर परिवर्तन भयो, परिवर्तन पापको पोखरी बन्न पुग्यो । नागरिक उठने र फिड्गा भनिकैका रगतका टाटा पखाल्ने बेला यही हो । अन्यथा आउने पुस्ता कमिला बनेर

● ● ●

भय जनयुद्धकालमा थियो, भय भूकम्प थियो, त्योभन्दा डरलाग्दो भय कोरोनाले ल्यायो । भय सधै सोभारा र सज्जनका लागि हो कि कुनिनि, दुकुटी खोस्ने छुचुन्दाहरु डराएका छैनन् । सोभाको दाना खाने, नाना च्याल्ने, छाना उधिन्नेलाई मात्र लाग्ने भाइरस किन जन्मिदैन ?

● ● ●

राजपरिवारलाई नेपाल भ्रमण गराउने र अनेक मुलुकसँग नेपाली श्रमिकलाई काम देउ भनेर थाल ठटाउँदै हिन्दु राजनीतिको पतन पणिडायाँ नभए के हो ? स्वाभिमानको, स्वाधीनताको लक्ष्मणरेखाभित्र बरन नजान्नेहरु शासनमा छन् । कर्महाराहरु यसै गरी कमारा बन्न जोड दिन्छन् । यो अबनतिको दलदले बाष हो ।

कानुन कमजोर पारिए छ, विदेशीसँग मिलेमतै, लाभका लागि । कानुन कमजोर हुनु भनेको राष्ट्र दयनीय बन्नु हो, पवित्रतालाई अनेक भनेर थाल ठटाउँदै हिन्दु राजनीतिको पतन पणिडायाँ नभए के हो ? स्वाभिमानको, स्वाधीनताको लक्ष्मणरेखाभित्र उदाहरणे सपनादेखाउनेहरुले सपनालाई चटक बनाए । चटक चटकमात्र हुन्छ, साकार दुँदैन । आज पनि सपना पृथ्वीबाट हेर्ने आकाशको तारामण्डल मात्र हो । जब जब असत्त बढ्छ, श्रीकृष्णको उदय हुन्छ । अन्या धूतराष्ट्रको भीमसेनलाई अँगालोमा करेमा धूलोपितो पानै षड्यन्त्र थाहा पापाछि श्रीकृष्णले चलाखीका साथ फलामको नकली भीम बनाएर धूतराष्ट्रको सामु उभ्याइदिएका थिए । धूतराष्ट्रले अँगालो मारेर नकली भीम चकनाचुर पारिदिएपछि, धूतराष्ट्रको होस् खुल्यो, लज्जित भए । असली भीम बाँच । यतिबेला राष्ट्रस्त्री भीम खतरामा छ, धूतराष्ट्रस्त्री शासक र गान्धार नरेश शकुनीको अन्यका लागि कुनै श्रीकृष्णवतारको प्रतीक्षा भइरहेछ ।

सलाम गर्न लायक नेताको खडेरी छ, श्रीकृष्ण बन्न कोही तैयार छैन ।

राष्ट्र खिँडौ छ, नेताहरु खाइलाग्दा देखिदैन्छन् । राष्ट्र चुसेर डकार्नेहरु राजनेता मै हुँ भनेर फटयाङ्गो उफे भै उफेको देखिन्छ । यो सबै दुर्योधन अद्भुत हो । राष्ट्र जुरुकै उचाले नेता खोजेको, लज्जा नभएको धूतराष्ट्र शासन चलाइरहेछ ।

नालीको फोहरमा रुमलिएका किराको आफैन संसार हुन्छ । फोहरमा खेले सुँगुरलाई स्वर्ग र अमरत्त भनेको नाली नै हो । यसै महाविपत कीराहरुका कारणले जनताको, सम्यताको, शिष्टाको, शालिनाताको अपमानको पीडा राष्ट्रले भोगिरहेको छ ।

भारतकै कुरा गरौँ- गान्धीले भारतलाई स्वतन्त्रता दिलाए । चाहेको अर्थ उत्तराकै राजनीतिक राज्य गर्न सक्छे । उनी कहिले पनि सत्तामा उत्तरान्न, चर्चा च्यापेर सादगी-खादी आदर्श स्थापित गरिरहे । भारतका बापु बनेर अमर छन् ।

लण्डनमा सिएको लुगा पेरिसमा धोएर लगाउने समान्त नेहरु सत्तामा पुरोगाउँ उत्तरान्न आनन्द भवन नै राज्यलाई सुपिपिए । त्यही भारतमा लालबहादुर शास्त्री पनि सत्तामा पुगे । आज पनि भन्ने गरिन्छ, त्यागका नाम महात्मा गान्धी, दानका नाम लालबहादुर शास्त्री । नेपालमा कुन नेतामा त्यो गुण देखिन्छ । छन् कोही ?

चुँडिको चप्पल आगोले पोलेर जोड्दै लगाउने नेताहरु अर्ब, खर्बका मालिक बनेका छन् । जनता भन गरीब बनेका छन् । व्यापारीमा राष्ट्र चिनाउने, राष्ट्र बनाउने, त्याग र प्रतिबन्धिता हुँदैन । भनिन्छ, व्यापारीको न देश हुन्छ, न देशनक्ति । व्यापारीको धर्म मुनाफा हुर्नु हो । हाप्रो नेता लाटाको देशमा गाँडो तन्नेरी बनेका छन् ।

हरेक जनप्रतिनिधिको आँखामा राष्ट्र होस, हातमा राष्ट्रको भण्डा होस । हरेक नेताको छातीमा राष्ट्रको धुक्खुकी चलोस, जनता तिनका साधान हुन् । नेता भन्नासाथ देशभक्तिको भलक मिलेस, संसदको मुहारमा देशको टलक देखियोस । नेताको मुद्दमा राष्ट्र मर्द गएको छ । यसकारण त संविधान र संसद, सिंहदरवार र शीतल निवास भनेको त देश टोक्ने अरिगाल र कोरोना भाइरसको युँडजस्तो देखिन्छ । देवताजस्ता जनता र दुर्योधनजस्ता शासकीबीच द्वन्द्व चर्किएको छ । नतिजा समयले बताउला ?

हेरौ, समयले यो द्वन्द्वको मन्थन गर्दै देशको भाग्य र भविष्य कसरी

पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूँदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातर भयर एकै पटक मर्न सकौ।

- अधियानवाणी

अभियान

साप्ताहिक

सम्पादकीय

संसदको पुनर्स्थापनाले समस्याको समाधान हुन सक्दैन

पुस ५ गते प्रतिनिधिसभा विघटन भयो । विघटनसँगै २०७८ साल बैशाख १७ र
२७ तरो दुई चरणमा गरी निर्वाचनको मिति समेत तोकियो । प्रतिनिधिसभा विघटन
सम्बन्धी मुहु सर्वोच्च अदालतमा पुग्यो । सर्वोच्च अदालतले प्रधानन्तरायाधिशको
अध्यक्षतामा ५ सदस्यीय सम्बैधानिक इजलास गठन गरेर एक महिना सम्म बहस
पैरवी गरायो । पक्ष विपक्षो बहस र अदालतका सहयोगीहरू एमिक्स क्युरीको
राय समेत लिय्यो । हालै मात्र सर्वोच्च अदालतले आफ्नो फैसला सुनाएको छ ।
प्रतिनिधिसभाको लागि तयाँ निर्वाचन कि प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना भन्ने टुङ्गो
लागेकोले अहिले प्रतिगमन भयो भनेर कराउनेहरू कता पुछन् त्यो प्रतिक्षाकै विषय
रहेको छ । प्रतिगमन भयो भनेर सडकमा कराउने सो घोषित नागरिक समाजले
जनताका कुरा उठाउनु भन्दा राजनीतिक दलहरूले उठाएका कुराहरूलाई उठाउदै
नागरिक समाज पनि राजनीतिक दल जस्तो बन्दै गएको छ । स्वघोषित नागरिक
समाजले पक्ष विपक्ष नलिएर जनताका समस्याहरूको बारेमा सरकारको ध्यान
आकृष्ट गर्नुको बदला प्रतिपक्षीको जस्तो भूमिका खेलेको हुनाले जनताले स्वाधोषित
नागरिक समाजलाई साथ दिएको देखिँदैन ।

नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टीभित्रको आन्तरिक दृष्ट्वले गर्दा प्रतिनिधिसभा विघटन भएको सत्य वास्तविकता हो । नेकपाको अधिकारिताको र चुनाव चिन्ह बारे निर्वाचन आयोगले प्रारम्भिक निर्णय दिईसकेको र निर्वाचनमा सहभागि हुन सबै राजनीतिक दललाई आह्वान गरि सकेको अवस्थामा केपी ओली पक्ष र पुष्टकमल दाहाल दुवै पक्षले निर्वाचनमा जाने निर्णय गर्नुको बदला दाहाल पक्ष कुनै हालतमा पनि निर्वाचनमा जान चाहिरहेको थिएन भने ओली पक्ष भने निर्वाचनमा होमिडसकेको छ । विघटित संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसले समेत निर्वाचनको तयारीमा लाग्नु आफ्ना नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई निर्देशन दिईसकेको थियो भने विघटित संसदमा रहेका अन्य दलहरू समेत निर्वाचनकै तयारीमा लागेका हुनाले निर्वाचनको विकल्प देखिएको थिएन तर फागुन ११ गते अदालतले प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापनाको निर्णय दिएर निर्वाचनको बाटोलाई हाललाई बन्द गरिदिएको छ । दाहाल पक्षले प्रतिनिधिसभाको पुर्नस्थापना बाहेक अन्य विकल्प नभएको उद्घोष गर्न भनेको जनतामाजान डराउनु बाहेक अन्य कही हुन सक्दैनथयो । राजनीतिक दलहरू जहिले सुकै पनि जनतामा जान तयारी अवस्थामा रहनुपर्दछ । सम्बैधानिक निकायहरू सर्वोच्च अदालत र निर्वाचन आयोगलाई यसो गर उसो गर भनेर धम्क्याउने अधिकार कसैलाई छैन । सर्वोच्च अदालतलाई संविधानले तै संविधानको अन्तिम व्याख्या गर्ने अधिकार दिएको हुनाले अदालतले दिएको आदेशलाई सबैले स्वीकार गर्न आवश्यक छ त्यसैले ओली पक्षले अदालतले प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना गर्न दिएको निर्णयलाई स्वीकार गर्दै संसदको बैठक बोलाउने तयारी समेत थालेको छ । दाहाल पक्षले अदालतले प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना नगरिदिएको अवस्थामा सडकैबाटै आन्दोलनको भरमा प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना गर्दछौं भन्ने संविधान र अदालतमाथि ठाडो प्रहार गरेको थियो । दाहाल र माधव नेपाल पक्षले अहिले केपी ओलीलाई तारो बनाएर उनीहरू ओलीमाथि खनिएका छन् । ओलीले अपराधपूर्ण काम गरेका भए उनलाई जनताको मतबाटै पराजित गराउन सक्ने अवस्था ओलीले तै गरी दिएको हुनाले दाहाल-नेपाल पक्ष जनतामा गएर ओली पक्षलाई पराजित गराउन किंतु चाहिरहेका थिएनन् । अब यसको उत्तर खोज्नुपर्ने बेला आएको छ । सरकारले प्रतिनिधिसभाको विघटनसँगै निर्वाचनको मिति समेत तोकिसकेको र निर्वाचन आयोगले समेत निर्वाचनको प्रारम्भिक कार्यलाई अघि बढाईसकेको अवस्थामा सरकारले निर्वाचन गराउँदै निर्वाचन गराउनका लागि प्रतिनिधिसभाको विघटन गरेकै होइन भन्नु आफैमा हास्यास्पद रहेको थियो । प्रधानमन्त्री ओलीले पटक पटक तोकिएकै समयमा निर्वाचन हुने सार्वजनिक रूपमै अभिव्यक्ति दिईसकेका हुनाले निर्वाचन हुने पक्कापक्की रहेको थियो तर त्यसलाई अदालतले रोकिदिएको छ ।

सर्वोच्च अदालतले निर्णय सुनाई सकेको अवस्थामा दुवै पक्षको बहस पैरवी र अदालतका साक्षी एपीकस कुरीहरूको भनाई र मुलुकको वास्तविक अवस्था विघटित प्रतिनिधिसभाको स्वरूप नेकपाले विभाजनको अवस्था, प्रधानमन्त्रीमाथि पुस ५ गते भित्रमा अविश्वासको प्रस्ताव दर्ता भए नभएको अवस्था, बैकल्पिक सरकार बन्न सक्ने नसक्ने अवस्था र संविधानको धारा ७६ र ८५ मा भएको व्यवस्थानुसार अदालतले निर्णय सुनाएको छ। आजका मितिसम्म नेकपा बैधानिक रूपमा विभाजित नभएको र नेकपाको संसदीय दलले संसदीय दलका नेता ओलीलाई हटाएर अर्को व्यक्तिलाई संसदीय दलको नेता नचुकेको अवस्था बैकल्पिक सरकार बन्न सक्ने सम्भावना देखिँदैन। नेकपाका १ सय ७४ सांसदले ओलीलाई संसदीय दलको नेता चुनेका र प्रतिनिधिसंघ विघटन हुन अधिसम्म पुष्टकमल दाहाल, माधव नेपाल, झलनाथ खनालसहित सबै १ सय ७४ जना तै नेकपाको सदस्य रहेकोले संस्थागत रूपमा बैकल्पिक सरकार बन्न सक्ने अवस्था नरहेकोले गर्दा सर्वोच्च अदालतको सम्बैधानिक इजलासले सरकारले विघटन गरेको प्रतिनिधिसभालाई बदर गर्न सक्ने अवस्था देखिएको थिएन।

होला त अदालतको निर्णयले समस्याको समाधान ?

• દેવેન્દ્ર ચુડાલ

devendrachudal@gmail.com

देखिएको छैन । यदि नेपाली काग्रेसकै सभापति शेर बहादुर देउवालाई प्रधानमन्त्री बनाउने हो भने पनि कि त ओली दाहाल दुवै पक्षले समर्थन गर्नु पन्यो यदि हेइन भने ऐउटे पार्टीका आधा आधी सांसदहरूले कसरी समर्थन गर्न सक्छ ? त्यसैले पनि नेकपाको औपचारिक विभाजन आवश्यक देखिन्छ । नेकपाको १ सय ७४ सांसद रहेकोमा अहिलेकै अवस्थामा ओली पक्षमा कति र दाहाल नेपाल पक्षमा कति छन् भनेर अहिले नै आंकलन गर्न छिटो हुनेछ । दुवै पक्षले आ आफ्नो पक्षमा बहुमत रहेको बताउदै आएका भएपनि पुस ५ गते प्रधानमन्त्री विरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव संसदमा दर्ता गर्दा त्यसमा सही गरेका व्यक्तिहरूले आफ्नो हस्ताक्षर अर्को प्रयोजनका लागि लगिएकोमा त्यसको दुरुपयोग गरी प्रधानमन्त्री विरुद्धमा संसद सचिवालयमा दर्ता गरिएको अविश्वासको प्रस्तावमा ९० जना दाहाल नेपाल पक्षका सांसदले सही गरेको प्रचार गरिएपनि त्यसमा सही गरेका सांसदहरूले नै विरोध गरेका हुनाले ओली, दाहाल-नेपाल पक्षमा कति सांसद छन् भनेर यकिन गर्न सकिने अवस्था अहिले देखिँदैन ।

नेकपाको अब एकल सरकार बन्न सक्ने सम्भावना प्रायः क्षीर्ण बनेको छ । नेकपा फेरी एकजुट हुन सक्ने अवस्था अहिलेको लागि प्रायः असम्भव जस्तै देखिएकोले गर्दा पुष्टकमल दाहालको प्रधानमन्त्री बन्ने सपना पनि सपनामै सिमित हुन सक्ने अवस्थामा रहेको छ । दाहाल-नेपाल पक्षलाई ओली पक्षले अहिले नै समर्थन गर्न सक्ने अवस्था नरहेको र नेपाली कांग्रेसले आपूले प्रधानमन्त्री पाएमात्र समर्थन गर्न सक्ने अवस्था रहेकाले गर्दा कांग्रेसले नै प्रधानमन्त्री पाउन सक्ने सम्भावना जिवितै रहेको छ । पछिल्लो समयमा ओली पक्ष र दाहाल नेपाल पक्षले पनि नेपाली कांग्रेसलाई नै प्रधानमन्त्री दिने आश्वासन दिँदै आएका छन् । कांग्रेसले प्रधानमन्त्री ओलीले प्रतिनिधिसभा विघटन गरेको कार्यलाई असचैधानिक भन्दै विरोध गरेपनि कांग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवा भने निर्वाचनकै पक्षमा रहेका थिए । कांग्रेसका वरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेल प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा पराजित भएकाले गर्दा उनी प्रधानमन्त्री बन्न सक्ने अवस्था नरहेको उनले प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापनाको माग गर्दै आएका थिए । पौडेललाई संसद सदस्य नरहेको पूर्व महामन्त्री कृष्ण प्रसाद सिटौला लगायतका अन्य केही नेताहरूले साथ दिएकाले दाहाल-नेपाल पक्षले पौडेललाई राष्ट्रपति बनाईदिने आश्वासन समेत दिएको कांग्रेसको संस्थापन इतर पक्षले बताउँदै आएको छ । त्यही उधारो राष्ट्रपतिको लोभले गर्दा कांग्रेसको संस्थापन इतर पक्ष अहिले दाहाल नेपाल पक्षमा मिल्नुपर्दछ भन्दै आएको छ ।

दाहाल-नपाल पक्षका आखा प्रतीनिधिसभा पुर्नस्थापनापछि राष्ट्रपतितर्फ फर्किएको छ । नेकपा अनौपचारिक विभाजन हुँदा दाहालले भलनाथ खनाललाई समेत राष्ट्रपति बनाउने आश्वासन दिएको चर्चा त्यसैबेला चलेको थियो । हालको अवस्थामा राष्ट्रपति विद्या भण्डारीले राजिनामा नदिएसम्म वा संसदबाट दुई तिर्हाईले महाअभियोग लगाएर त्यो पारित नभएसम्म राष्ट्रपति फेर्न सक्ने सम्भावना नै छैन । राष्ट्रपतिबाट हटनको लागि कि निधन हुन पन्यो कि राजिनामा दिनुप्यो कि महाअभियोग लगाएर हटाउनु पन्यो त्यो बाहेक अन्य विकल्प नभएको हुनाले अहिले नै कसैले राष्ट्रपति हुन्नु भन्ने सपना देख्नु बेकार हुनेछ । राष्ट्रपतिलाई महाअभियोग लगाउन प्रतिनिधिसभामा १ सय ४८ मतको आवश्यकता पर्दछ । दाहाल नेपालले मात्र चाहेर राष्ट्रपतिलाई महाअभियोग लगाउन सक्ने अवस्था देखिँदैन । दाहाल नेपाल पक्षलाई काग्रेस र जनता समाजवादी पार्टीले साथ नदिएसम्म त्यो सम्भव नै देखिँदैन । यसरी अदालतले एउटा समस्याको समाधान गरिदिएपनि अरु धेरै समस्याको बाटो खोलिदिएको छ । अहिलेको प्रतिनिधिसभाले पुरा कार्यकाल विताउन सक्ने सम्भावना समेत न्यून देखिएको छ । जोसुकै प्रधानमन्त्री बनेपनि राजनीतिक दलहरूले आफू बाहेक अरुलाई कुर्सीमा बसेको देख्न नसक्ने प्रवृत्ति रहेको हुनाले केही महिनापछि फेरी अर्को खेल सुरु हुन सक्छ, त्यसैले त्यस्ता सबै खेलहरूको अन्त्य गर्न एउटै मात्र उपाए ताजा जनादेश नै थियो । दाहाल नेपाल पक्षले भने भैं ताजा जनादेश लिन चाहेन व्यक्ति प्रतिगमनकारी हुने अनि निर्वाचन नै हुनुहुँदैन भन्ने व्यक्तिहरू चाहिँ अग्रगमनकारी हुने भन्ने साँच नै समस्याको बाधक हो । त्यसैले गर्दा मुलुक फेरी अर्को संकटमा फस्न सक्छ, त्यसैले भन्न सकिन्छ अदालतको निर्णयले मात्र समस्याको समाधान हुन सक्दैन भनेर ।

ડા.ગૌરીશંકરલાલ દસલાઈ હેમબહાદુર મલ્લ પુરસ્કાર

उमेरले शताब्दी पुगन केही वर्षमात्र
बाँकी रहेका डा.गौरीशंकरलाल दासलाई
साल्ट ट्रेडिङ कर्पोरेशन लिमिटेडको
प्रायोजनमा नेपाल जनप्रशासन संघद्वारा
दुई लाख रुपैयाँ राशिसहितको हेमबहादुर
मल्ल सम्मान २०७५ प्रदान गरिएको
छ । हिजो फागुन १३ गते उनलाई
सो सम्मान प्रदान गरिराईछ । जीवनमा
सधै केही न केही गरिरहनुपर्छ, काम
र्गनलाई उमेरले छेकदैन भन्ने स्वभावका
धनी दासको जन्म सिराहा जिल्लाको
इनरुवा भन्ने ठाउँमा वि.स. १९८२
सालमा बुबा जनार्दनलाल दास र
आमा भवानी देवीका सुपुत्रका रूपमा
जन्मनुभएको हो । ढल्केँदो उमेरमा
समेत उत्तिकै सक्रिय दास अहिले पनि
दर्जनौ संघ-संस्थामा आबद्ध भएर देशकै
सेवामा अहोरात्र खटिने डा.गौरीशंकरलाल
दास नयाँ पुस्ताका लागि प्रेरणाको
पात्रसमेत हुनुहुच्छ । अनुकरणीय व्यक्तित्व
जेष्ठ नागरिकहरूका पनि अभिभावक
डा.गौरीशंकरलाल दाससँग आधुनिक
पुस्ताका लागि उत्प्रेरणा हुने खालका धेरै
कामका अनुभवहरू छन् ।

दासले सन् १९४७ मा म्याट्रिकुलेशन गर्नुभएको हो । उहाँले सन् १९४५ मा बिएस्सी गर्नुभयो । उहाँले पटनामा प्रिन्स अफ वेल्स मेडिकल कलेजमा प्रिमेडिकलमा बायोलोजी पढ्नुपन्थो । सन् १९५१ मा त्यहाँबाट एमबीबीएस गर्नुभएको थियो । उहाँले वीर अस्पतालमा मेडिकल अफिसरबाट नेपालमा औपचारिकरूपमा जागिर खान शुरुवात गर्नुभएको हो । उहाँले आफ्नो जीवनकालमा के कसरी संघर्ष गर्नुपन्थो, र आजसम्म के गरिरहनुभएको छ, उहाँकै शब्दमा- 'मैले लोकसेवाको परीक्षा दिएर रेजिडेन्ट मेडिकल अफिसर (आरएमओ) मा नियुक्ति पाएँ । खड्गमान मल्ल त्यस बेलामा लोकसेवा आयोगको सचिव हुनुहुन्थ्यो । त्यसबेला वीर अस्पतालमा सुपरिटेण्डेन्ट डा. मजुम्दार र म दुई जनामात्र थियों पूरा अस्पतालमा । त्यस बेलामा एउटा बेड फिमेल थियो, त्यसका लागि एकजना रानीसाहेब डाक्टर हुनुहुन्थ्यो । मेल बेडमा हामी दुईजनामात्र थियों । डा. भरतराज वैद्य मलेरियाको ट्रेनिङमा जानुभएको थियो । अनि डा.भवानीभक्तको पोस्टिड थियो, तर उहाँ पनि एनेस्थेसियाको ट्रेनिङका लागि बाहिर जानुभएको थियो । म सम्फन्न्यु, एउटा हाइड्रोसिल केसमा अपरेशन गर्न डा.मजुम्दारले थाल्नुभयो । मचाहिं मेडिकल अफिसरको इमर्जेन्सी ड्र्युटी सकेर केही किनमेल गर्न बाहिर गएको थिएँ । अनि उहाँले कम्पाउण्डरलाई एनेस्थेसिया दिन भन्नुभयो । दुर्भाग्यवश एनेजरथेसियाकै कारण त्यो पेसेन्ट टेबुलमै मर्यो । हाइड्रोसिल अपरेशन मामुली घाउ काटेजस्तो हुन्छ नि, घाउ चिरेजस्तो । तर त्यो मान्छे मर्यो । त्यो बेलामा त यस्तो होहल्ला भयो कि बयान गरेर साधै छैन । म वीर अस्पतालमा रेजिडेन्ट मेडिकल अफिसरमा काम गर्दै थिएँ । एकदिन त्यस बेलाका स्वास्थ्य निर्देशक डा.जितसिंह मल्ल जीप लिई आएर मलाई घुम्न जाऊँ भन्नुभयो । डाइरेक्टरले भनेपछि मैले पनि हुन्छ भने । जिप महाराजगञ्ज पास भयो, बुढानिलकण्ठ पनि पास भयो । त्यो बेलामा मलार्य भने अचम्म लागिराखेको थियो । त्यसपछि बुढानिलकण्ठबाट अलि परिचम तिर जिकज्याक सडक थियो । जाँदाजाँदै पहाड उक्केर बडो रमाइलो दृश्य देखिन्थ्यो । त्यो सल्लाघारीका बीचबाट सर्पाकाररूपमा बाङ्गेटिङ्गो बाटो गइराखेका थियो । त्यसपछि राम्रा राम्रा घरहरू देखिए । अनि उहाँले भन्नुभयो-ल, हामीहरू टोखा स्यानिटोरियम आइपुर्यो । त्यहाँको डाक्टरले अलिकति विरामीहस्को खाद्यान्तरलगायत हिनामिना गर्नुभएको रहेछ । त्यहाँका क्षयरोगीहरूले ती डाक्टरलाई त्यहाँबाट हटाउनुपर्छ भनेर हड्ताल गरेका रहेछन् । अनि त्यहाँबाट फर्कपछि डा.जितसिंह मल्लले

मलाई सोधुभयो- डा.साहब बस्न
चाहनुहुन्छ टोखा स्यानिटोरियममा ? म
टोखा स्यानिटोरियमको अनुपम प्राकृतिक
सौन्दर्यबाट धेरै प्रभावित भइसकेको
थिएँ । त्यहाँको प्राकृतिक सौन्दर्यले
मलाई तान्यो अनि मैले हुन्छ भने ।
त्यसपछि मलाई त्यहाँ पोस्टिंग गर्नुभयो-
अफिसियल सुपरिटेन्डेन्टमा, पछि
असिस्टेन्ट सुपरिटेण्डेन्टमा र पछि फेरि
सुपरिटेन्डेन्ट पनि मैले खाएँ । करिब दश
वर्ष म त्यहाँ बसें ।

टोखा स्यानिटोरियममा खासगरी
क्षयरोगीका बिरामीहरूको लागि
थियो । यहाँ पचास बेडमात्र
थियो, तर बिरामी धेरै । त्यसैले
पनि प्रतीक्षासूची धेरै लामो थियो ।
कति लामो प्रतीक्षासूची थियो भने
मानिसले निवेदन दिएपछि शैया
पाउनका लागि कबि दुई वर्ष
पर्खनुपर्थ्यो । प्रतीक्षाको क्रममा
धेरै मानिस निको पनि भइहाल्थे,
कुनै-कुनै मानिसको चाहि मृत्यु
पनि भइसकेको हुन्थयो । त्यहाँ
भर्ना भएकाहरू त बाँध्ये । तर
पर्सेन्टेज भन्न त गाहो छ । भर्ना
भएपछि क्रोनिकस केसमा अलि
गाहो हुन्थयो । अरु उपचार खास
त्यतिबेला थिएन । औषधिहरू पनि
थिएन त्यसबेला । त्यसबेलाको
उपचार भनेकै स्यानिटोरी
पद्धतिबाट हुन्थयो । शुद्ध
हावा र सूर्यको प्रकाश प्रशस्त
पाइने खुला र अग्लो ठाउँमा
स्यानिटोरियमहरू बनाइन्थ्यो मूलतः
सल्लाघारीनजिक । किनकि सल्लाको
हावाको फाइदाजनक हुन्छ भन्ने धारणा
थियो ।

वैज्ञानिकरूपले सत्य नभए पनि
अलि खुल्ला ठाउँमा बस्दाखेरी सेन्स
अफ वेलबिड दुन्थ्यो । यो उपचारमा
खासगरी रोगीलाई केही आराम केही
व्यायामको उपाय अपनाइन्थ्यो । व्यायाममा
हामी अली-अली डुल लगाउँथ्यौ अनि
त्यसपछि बढाउँदै लान्थ्यौ । त्यहाँ विभिन्न
मोडहरू थिए । एक नम्बरसम्म यो विरामी

Every game. Everything about the game.

ਲੁਵੇ ਸਿੰਘ

 www.sabaikhel.com

 /sabalkhet

 info@sabaikhel.com

For Advertisement : sabaikhel@gmail.com

जाने, त्यो दिनपछि दुई नम्बर मोडसम्म जाने । त्यसै गरेर ग्राहानुग्रह एकसरसाइज गराउँथे । अनि औषधिको नाममा चाहि गोल्डको कम्पनीहरू च्यानो क्राइसिन, मायो क्राइसिनहरू हामी दिन्थ्यौ । कर्ड लिभर आयल पनि हामी खुवाउँथ्यौ । त्यसबेलामा अरु त औषधि थिएन । खाना पनि व्यालेन्स डाइट हुनुपर्छ भन्ने हाम्रो भनाई थियो । त्यही हुँदाहुँदै म बेलायतमा पढ्न गए भिबिको बारेमा । डिटिडिए भन्छ-ट्युबरकोलोसिस डिजिज डिप्लोमा, ग्लोबल प्लान पाएर बेलायत पढ्न गए । त्यो पढेर

थिएन । मजदूरले मजदूरी पनि गर्छन्
र औषधि खायो भने त्यो निको हुन
सक्छ । अर्थात् औषधि खायो भने निको
हुने भयो र आराम गर्नु पनि कुनै जरूर
भएन । त्यसपछि स्यानिटोरियममा बस्नु
पनि आवश्यक भएन । आफ्नो घरमा
बसेरै उपार गर्न सकिन्छ भनेरचाहिँ
पत्ता लाग्यो । त्यससँगै प्रभावकारी
औषधिहरू निस्के, जसबाट संक्रामकता
कम हुन्थ्यो । रोगीका कफ किटापुरहित
हुन्थ्यो । स्यानिटोरियामको आवश्यकता
धेरै कम हुँदै गयो ।

આએપછી સુપરિટેન્ડેન્ટ બનાએ ફેરિ મલાઈ ત્યાંથી પઠાઇયો ।

क्षयरोगको उपचारको कुरा

साठीको दशकमा मद्रास
केमोथ्योरापिटिक सेन्टरमा धेरै प्रकारका
अनुसन्धानहरू भए । त्यो अनुसन्धानले
के सावित गन्यो भने यसको प्रभावकारी
औषधि जुन अब निस्किसक्या छ ।
त्यसले गर्दाखेरी धेरै डाइटमा पनि बल
दिनु पर्दैन, धेरै रेस्ट पनि लिनु आवश्यक

२०१७ सालमा पञ्चायती व्यवस्था प्रादुर्भाव भयो । पञ्चायतकालमा स्वारथ्यमन्त्री हुनुभयो डा.नागेश्वरप्रसाद सिंह । उहाँ र म पटनामा सँगसँगै पढेका थियौ । म उहाँको क्वाटरमा जाने गर्थे । उहाँले ठोखा कति बस्नुहुन्छ ? अब म यहाँ काठमाडौंमा सारिदिनच्छ भन्नुभयो । मैले हुन्छ भन्ने । त्यतिखेर सेन्टर चेष्ट विलनिक (केन्द्रीय उप्रचिकित्सालय) भथ्यो । त्यहाँ डा.यज्ञाराज जोशी त्यसको

‘रोग लाग्नै नदिनु, प्रयत्न तपाईंको
केही भए, उपचारमा साथ दिने वाचा हाम्रो

₹. ₹५० लाख सम्म

घातक रोगहरूको उपचार खर्च[#]

A horizontal row of five circular icons, each containing a stylized medical symbol: a brain, a heart, a hand, a stethoscope, and a kidney.

नेपाल जीवन
इन्स्योरेन्स कं. लि.

पनि सभापति हुनुहुन्थ्यो । उहाँचाहि तत्कालीन राजा महेन्द्रको माहिलो भाई हिमालय विक्रम शाहकी श्रीमती हुनुहुन्थ्यो । नरशमशेर राणा र हेलेन शाहकी छोरी हुनुहुन्थ्यो । हेलेन शाहले मलाई स्वास्थ्य सेवा समन्वय समितिको पहिलो मेम्बर सेक्रेटरी बनाउनुभयो । मैले करिब त्यहाँ एक वर्ष काम गरे ।

लोकसेवा आयोगको सदस्यका रूपमा काम गर्दाको क्षण

राजा वीरेन्द्रले मलाई लोकसेवा आयोगको सदस्यमा नियुक्त गर्नुभयो । दुई कार्यकाल गरी जम्मा १२ वर्ष मैले लोकसेवा आयोगको सदस्य भएर काम गरे । २०७७ मा नेपालको नयाँ संविधान बन्न्यो । त्यसमा उमेर हद राखिदियो । पहिले उमेर हद थिएन । जति पनि संवैधानिक अंगहरू थिए, सबैमा ६५ वर्षको उमेर हद राखिदियो । त्यसपछि उमेर हदका कारणले म त्यहाँबाट रिटायर्ड भएँ । रिटायर्ड भएको दश वर्षजस्ति कुनै पनि सरकारी कार्यालयमा थिइन् । करिब ८-१० वटा सामाजिक संस्थाहरूमै आबद्ध भएर काम गरे । त्यसपछि त्यसे बसिराखेको थिएँ । प्रधानमन्त्री गिरिजाप्रसाद कोइराला हुनुहुन्थ्यो, उहाँको पिएले राष्ट्रिय मानवअधिकारमा आउनुहुन्थ्य ? भनेर सोधुनुभयो । मैले भने- मलाई थाहा छैन, साथीहरूलाई सोधेर खबर गर्नु भने । मैले रेडक्रसको अध्यक्षलाई पनि सोधे- मानव अधिकारमा जान सकिन्छ कि सकिदैन ? रेडक्रस भनेको तटस्थ संस्था हो, गए हुन्छ भन्नुभयो । गिरिजाप्रसाद कोइरालाले आफै फोन गर्नुभयो । मैले विचार गर्नु भन्दा गिरिजाप्रसाद कोइरालाले राष्ट्रिय मानवअधिकारमा आउनुपन्थ्यो, त्यसलाई द्रायाकमा ल्याएर त्यसपछि छोडिए हुन्छ भन्नुभयो । २०५७ देखि २०६२ सम्म एक कार्यकाल राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगमा सदस्य भएँ । शुरु-शुरुकै अवस्थामा थियो राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोग । नैनबहादुर खत्री त्यसको अध्यक्ष हुनुहुन्थ्यो । मानव अधिकार आयोगमा त्यसबेला केही पनि थिएन । आपूर्ति मन्त्रालय हारिहरभन्नमा थियो त्यसबेला । त्यसैको एउटा कोठामा चाहि हामीले राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको कार्यालय बनायो । चिया बनाउनेसम्म मान्छे थिएन । त्यसपछि आपूर्ति मन्त्रालय त्यहाँबाट सन्न्यो । त्यसपछि हामीले ३-४ वटा कोठा भयो । त्यतिबेला युएनडीपीले सपोर्ट गरेको थियो बास्केट फण्डमार्केट । त्यसपछि हामीले स्टाफहरूको पनि नियुक्ति गर्न्यो । आवश्यक सबै पूर्वाधार निर्माण गर्न्यो । त्यसबेलामा माओवादीको द्वन्द्व बीचमा पुगेको थियो ।

मानवअधिकार आयोगको सदस्य भएर गरेका कामहरू

माओवादी द्वन्द्वमा थुपै घटनाहरू भएका थिए त्यसबेला । त्यसैमध्येको एउटा दोरम्बा घटनामा पनि हामी पुग्यौ । आयोगले नै त्यसको इभेटिंगेशन गर्न्यो । हरिहरि वस्ती, कनकमणि दिक्षितलगायत त्यसमा हुनुहुन्थ्यो । आयोग त्यहाँ गएर उत्खनन् गरेर १८ जनाको लाश निकालेर पोष्टमार्टम गरेर सबै अध्ययन गरियो । त्यो बेलामा माओवादीको द्वन्द्व बीचमा गर्नुपर्ने थियो । एउटा कोठामा चाहि हामीले राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको कार्यालय बनायो । चिया बनाउनेसम्म मान्छे थिएन । त्यसपछि आपूर्ति मन्त्रालय त्यहाँबाट सन्न्यो । त्यसपछि हामीले ३-४ वटा कोठा भयो । त्यतिबेला युएनडीपीले सपोर्ट गरेको थियो बास्केट फण्डमार्केट । त्यसपछि हामीले स्टाफहरूको पनि नियुक्ति गर्न्यो । आवश्यक सबै पूर्वाधार निर्माण गर्न्यो । त्यसबेलामा माओवादीको द्वन्द्व बीचमा पुगेको थियो । त्यहाँ पनि डेकेन्द्र थापाको हत्या भएको ठारै, खोटाङ्गलायातका ठारैहरूमा गर्न्यो । त्यसपछि ज्ञानेन्द्र राजा भएपछि विभिन्न राजनीतिक नेताहरूलाई जेल पठाउनुभयो, कठिपयलाई घरमै नजरबन्द गराउनुभयो । वामदेव गौतमलगायतका नेताहरूलाई पुलिसको तालिम केन्द्रमा राखेको थियो । त्यहाँ पनि भेट्न गर्न्यो । गिरिजाप्रसाद कोइराला, माधवकुमार नेपाललाई घरमै नजरबन्द गरिएको थियो । हामीले त्यही गएर भेट्यौ । खुम्बहादुर खड्काको घरमा आगो लगाइदिएको थियो । त्यहाँ पनि हामी हेर्न गर्न्यो । २०६२ सालमा त्यहाँबाट

रिटायर्ड भएँ । त्यसपछि भने म धेरेजसो जेष्ठ नागरिकको लागि काम गरिरहेको छु । अलिकति पुरानो कुण पनि जोडौ । २०१० सालदेखि क्षयरोग निवारण संस्था स्थापना भयो । त्यसबेलाको चाखलागदो कुरा के भने त्यतिबेला प्रधानमन्त्री

मात्रकाबाबु हुनुहुन्थ्यो । उहाँ नै चेयरम्यान हुनुहुन्थ्यो । प्रधानमन्त्रीको चेयरम्यानसिपमा एनजीओ बनेको थियो । त्यतिबेला क्षयरोग भनेपछि निकै खतरानक रोग हो । त्यसपछि नागेश्वरप्रसाद सिंह स्वास्थ्यमन्त्री हुनुभएपछि त्यसको अध्यक्ष स्वास्थ्यमन्त्री बन्नुभयो । २०२६ सालमा हामीले कुष्ठरोग निवारण संस्था स्थापना गर्न्यो । त्यसको पनि म संस्थापक उपाध्यक्ष बने । सन् १९६९ मा हामीले इन्टरकान्ट्री सेमिनार गर्न्यो । त्यस सेमिनारले कुष्ठरोगको लागि संघरू भएको छ । अहिले चाहि ७२ जिल्लामा जिल्ला संघरू छन् । हामीले हालसालैमात्र एउटा भेला गरेका थियो जति पनि देशभरका करिब १०८ वटा बृद्धाश्रमका सञ्चालकहरू छन्, करिब ८० वटा दिवा सेवा केन्द्रका मान्छे, जिल्ला संघका सभापतिहरू गरी लगभग ३ सय जना डेलिगेटसहरू भेला भएर कार्यक्रम गरियो । प्रदेश ३ का मुख्यमन्त्री डोरमणि पौडेललाई प्रमुख अतिथि बनाएर कार्यक्रम गर्न्यो । म सबैभन्दा बढी त्यसैमा समय दिन्छु । त्यसैगरी बीपी आई फाउण्डेशन अथात् बीपी नेत्र प्रतिष्ठान छ, म त्यसको पनि अध्यक्ष छु । मनोहराको अँखा अस्पताल छ । त्यसको सञ्चालन हामीले गर्ने हो । पूर्व कर्मचारी सेवा परिषद् छ, त्यसको संस्थापक सदस्य हुँ, अहिले सल्लाहकार छु । एल्जाइमर विस्मृत समाज छ, त्यसको पनि संस्थापक अध्यक्ष हो । त्यसैगरी नेशनल इलेक्सन अर्जभेसन कमिटी (नियोक)को संस्थापक तुँ, अहिले त्यसको पनि सल्लाहकार छु । त्यरै एकाउण्टिविलीटी वाच कमिटी (एडब्ल्युपी) मा पनि चु । अर्को रुद्रराज साहित्य सेवा समितिको पनि संस्थापक तथा उपाध्यक्ष छु । मैले जेष्ठ नागरिकहरूको संस्थाका लागि सबैभन्दा बढी समय दिइरहेको छु । त्यसै त्यसको समय दिइरहेको छु ।

नेटवर्कमात्रै हो, यसलाई अभि प्रभावकारी बनाउनुपर्छ भनेर हामीले राष्ट्रिय जेष्ठ नागरिक महासंघ बनायाँ ।

राष्ट्रिय जेष्ठ नागरिक महासंघले गर्दै आएको काम

पहिले ६६ जिल्लामा हामीले जिल्ला संघरू गरन गर्न्यो । छत्रदेव प्रधान हुनुहुन्थ्य, नेपाल प्रहरीको एसएसपीबाट रिटायर्ड भएको, उहाँ महासंघिय । त्यहाँकै प्रयासमा धेरै जिल्लामा विस्तार भएको छ । अहिले चाहि ७२ जिल्लामा जिल्ला संघरू छन् । हामीले हालसालैमात्र एउटा भेला गरेका थियो जति पनि देशभरका करिब १०८ वटा बृद्धाश्रमका सञ्चालकहरू छन्, करिब ८० वटा दिवा दिवा सेवा केन्द्रका मान्छे, जिल्ला संघका सभापतिहरू गरी लगभग ३ सय जना डेलिगेटसहरू भेला भएर कार्यक्रम गरियो । प्रदेश ३ का मुख्यमन्त्री डोरमणि पौडेललाई प्रमुख अतिथि बनाएर कार्यक्रम गर्न्यो । म सबैभन्दा बढी त्यसैमा समय दिन्छु । त्यसैगरी बीपी आई फाउण्डेशन अथात् बीपी नेत्र प्रतिष्ठान छ, म त्यसको पनि अध्यक्ष छु । मनोहराको अँखा अस्पताल छ । त्यसको सञ्चालन हामीले गर्ने हो । पूर्व कर्मचारी सेवा परिषद् छ, त्यसको संस्थापक सदस्य हुँ, अहिले सल्लाहकार छु । एल्जाइमर विस्मृत समाज छ, त्यसको पनि संघरू भएको छ । त्यरै एकाउण्टिविलीटी वाच कमिटी (एडब्ल्युपी) मा पनि चु । अर्को रुद्रराज साहित्य सेवा समितिको पनि संस्थापक तथा उपाध्यक्ष छु । मैले जेष्ठ नागरिकहरूको संस्थाका लागि सबैभन्दा बढी समय दिइरहेको छु । त्यसै त्यसको समय दिइरहेको छु ।

नयाँ पुस्तालाई सुभाव

सबैको घरमा जेष्ठ नागरिकको सम्मान गर्नुपर्छ । बृद्धबृद्धाहरू हेपाइट्को अवस्थामा पुगेको हुन्छन् । जेष्ठ नागरिकलाई सम्मान गर्नु कर्तव्य हुनेछ । आफ्ना परिवारका जेष्ठ नागरिकलाई बृद्धाश्रममा भर्ना गर्नु रास्तो होइन । जसको कोही पनि छैन र केही पनि छैन, उनीहरूलाई मात्र बृद्धाश्रममा राख्ने हो । आजको पुस्ता पनि भोलि जेष्ठ नागरिक हुने हो । त्यसैले जेष्ठ नागरिकको सम्मान गर्नु सबैको दायित्व हो । यसबाट सबैले पाठ सिक्नुपर्छ भन्न चाहन्छु ।

जेष्ठ नागरिकहरूका लागि गरेका काम

जेष्ठ नागरिकको क्षेत्रमा हामीले २०३८ सालदेखि नै काम गरिरहेका छौ । जेष्ठ नागरिकका लागि केही गर्नुपर्छ भनेर हामीले सोचिरहेका थियो । मेरो एकजना साथी हुनुहुन्थ्यो लिलादेवी केसी । उहाँकै पहलमा हामीले जेष्ठ नागरिकहरूका लागि काम गर्न शुरू गर्न्यो । म त्यतिबेला भर्खैरे लोकसेवा आयोगबाट रिटायर भएको थिएँ । हामीले त्यसबेला अध्यक्ष हुनुहुन्थ्यो । त्यो अहिले पनि चलिरहेको छ । त्यहाँ दिवा सेवा केन्द्र छ । त्यहाँ जेष्ठ नागरिकहरू जम्मा हुन्छन् । भजन-किर्तन हुन्छ । योग पनि गरिन्छ । हप्तामा एकचोटी हेल्थ चेकअप पनि गरिन्छ । औषधि पनि निशुल्क दिइन्छ । त्यो हामीले २०३८ सालमा खोलेका थियो । त्यसपछि क्रमशः दिवा सेवा केन्द्र खुल्न्छ गए । बृद्धाश्रमहरू खुल्न्दै गए । विभिन्न संस्थाहरू खुल्न्दै गए । मूलधाटमा रामनारायण श्रेष्ठले एउटा विश्वान्त मन्दिर खोल्नुभयो जेष्ठ नागरिकका लागि । पशुपतिमा बृद्धाश्रम खोलियो । देवघाटमा छ । गोदावरीमा हेल्थ चेकाको थियो, त्यो अहिले बन्द छ । पोखरामा छ । कञ्चनपुरलगायतका विभिन्न ठाउँमा छ । ती सबै दिवा

● एनसेल एपको

नयाँ संस्करण सार्वजनिक

एनसेलले ग्राहकलाई थप सुविधा दिने उद्देश्यले एनसेल एपको नयाँ संस्करण सञ्चालनमा ल्याएको छ। कम्पनीले एपकाटै विभिन्न ग्राहक सेवा लिनुका साथे आफ्नो आवश्यकताअनुसार सेवाहरू सुचारू गर्न सक्ने सुविधासहित परिमार्जित संस्करण सञ्चालनमा ल्याएको हो।

नयाँ संस्करण सञ्चालनमा ल्याएको अवसरमा कम्पनीले यो एप डाउनलोड गर्ने प्रत्येक नयाँ ग्राहकलाई १ जिबी डेटा निःशुल्क प्रदान गर्ने जनाएको छ। नयाँ संस्करण एनसेलले आफ्नो अभियान 'फास्ट फरवार्ड लाइफ'अन्तर्गत ल्याएको जनाइएको छ।

यो संस्करण प्रयोग गर्ने एप प्रयोगकर्ताले सजिले आफ्नो मोबाइलबाटे अनलाइन रिचार्ज, आफूलाई मनपर्ने भाइस र डेटा प्याकहरू तत्काल सुचारुलगायत विभिन्न कार्यहरू गर्न सक्ने कम्पनीले उल्लेख गरेको छ। एप डाउनलोड भएपछि ग्राहकले आफूलाई सुहाउँदो सेवा-सुविधाहरूको सुधाकर एपको मुख्य स्ट्रिक्नमा नै पाउन सक्ने जनाइएको छ। ग्राहकले एपको मुख्य स्ट्रिक्नमात्रको तत्काल भागमा रहेको सबआइकनमा विलक गरी आफ्नो आवश्यकताअनुसारको डेटा र भाइस प्याकहरू लिन सक्ने कम्पनीले जनाएको छ।

यस संस्करणमा एपमार्फत ग्राहकले गुनासो दर्ता, मासिक विल र सेवा खपतको ट्रॉफिकलगायतका कार्यहरू गर्न सक्ने जनाइएको छ। यसमा सहज स्पमा सेवा खरिद गर्ने वा पहिले नै लिएको सेवा बन्द गर्न सकिने सुविधा पनि रहेको कम्पनीले जनाएको छ।

● ग्लोबल आइएमईका

ग्राहकलाई कतार एयरवेजमा छुट

ग्लोबल आइएमई बैंक लिमिटेड र कतार एयरवेजबीच बैंकका ग्राहकलाई हवाई टिकट किन्दा छुट प्रदान गर्ने सम्झौता भएको छ। सम्झौतामा बैंकको बजार व्यवस्थापन तथा व्यवसाय प्रवर्द्धन प्रमुख शान्त सिवाकोटी र कतार एयरवेजका कन्ट्री स्थानेजर मोहमद इल एमामले हस्ताक्षर गरेका हुन्।

सम्झौताअनुसार बैंकका कर्मचारी एवं डेविट-क्रेडिट-प्रिभिलेज कार्डबाहक ग्राहकले अनलाइन बुकिडमार्फत कतार एयरवेजको टिकट खरिदमा १० प्रतिशतसम्म छुट प्राप्त गर्ने जनाइएको छ। आफ्ना ग्राहकको सुविधाका लागि बैंकले यस्ता योजनाहरू ल्याएर लाभान्तर गर्दै आएको जनाएको छ।

बैंकले देशका ७५ जिल्लामा २ सय ७० शाखा, २ सय ४२ एटिएम, २ सय ४५ शाखाहरित बैंकिङ सेवा, ४७ एक्सटेन्सन तथा राजस्व संकलन काउन्टर तथा ३ वटा वैदेशिक प्रतिनिधि कार्यालयसमेत गरी करिब ८ सय सेवाकेन्द्रबाट सेवा दिइरहेको जनाएको छ।

● नेपाल बंगलादेश बैंकद्वारा चाबहिल तरकारी बजारमा क्युआर सेवा

नेपाल बंगलादेश बैंकको चाबहिल शाखाले चाबहिलको चन्द्रविनायक पार्क व्यवस्थापन समाजमा रहेका तरकारी, फलफूल तथा कपडा पसलमा क्युआर कोडमार्फत भुक्तानी सेवा सुरु गरेको छ। बैंकले एफवान सफ्टसेंगको सहकार्यमा क्युआर सेवा सुरु गरेको हो। उक्त सेवाको उद्घाटन नेपाल राष्ट्र बैंकका डेपुली गर्भनर वित्तामणि सिवाकोटीले गरेको जनाइएको छ। उनले त्यस एरियाका व्यापारीलाई क्युआर कोड तिरण तथा विभिन्न तरकारीहरू खरिद गरी क्युआर कोडको माध्यमद्वारा भुक्तानी गरेको बैंकले जनाएको छ।

डेपुली गर्भनर सिवाकोटीले डिजिटल प्रविधिको माध्यमबाट सुरक्षित तरिकाले नगदरहित कारोबार गर्दा हुने फाइदाको बारेमा जानकारी दिँदै बैंकले साना तथा महिला उद्यमीहरूलाई प्रदान गर्ने सहुलियतपूर्ण कर्जाको उपयोग गरी आफ्नो व्यवसाय विस्तार गर्न आग्रह गरेको जनाइएको छ। कार्यक्रममा बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत ज्ञानेन्द्रप्रसाद दुंगानाले बैंकले प्रदान गर्ने सेवा तथा सुविधाका बारेमा जानकारी गराएको जनाइएको छ। बैंकले ग्राहक तथा व्यापारी वर्गको सुविधालाई ध्यानमा राखी उक्त स्थानमा वर्ल्डलिंक कम्पनिकेसनसँगको सहकार्यमा निःशुल्क वाइफाई पनि जडान गरिदिएको जानकारी गराएको छ।

● मानवसेवा आश्रमलाई एसबिआई बैंकको सहयोग

नेपाल एसबिआई बैंकले पोखराको मानवसेवा आश्रमलाई विभिन्न सामग्री सहयोग गरेको छ। बैंकले संस्थागत सामाजिक उत्तराधितव्यान्तर्गत सोलार वाटर हिटर १० वटा, बंक बेड, मास्क तथा स्यानिटाइजर सहयोगस्वरूप प्रदान गरेको हो।

उक्त सामाजिक संस्थाले सडकमा बस्ने शारीरिक

कपोरेट

तथा मानसिक स्पमा असक्त व्यक्तिहरूको उपचार तथा पुनर्स्थापनामा सहयोग गर्दै आएको जनाइएको छ। मकवानपुरको हेट्टाङ्गामा प्रधान कार्यालय रहेको उक्त आश्रमले ७ प्रदेशका १० केन्द्रहरूबाट सेवा प्रदान गर्दै आएको बैंकले जनाएको छ।

भारतीय स्टेट बैंकका इन्टरनेशनल बैंकिंग ग्रूपका उपप्रबन्ध निर्देशक भेन्कट नागेश्वर चरासनी, उपप्रबन्ध निर्देशक तथा समूह अनपालना अधिकृत सोमा शंकरा प्रसाद, भारतीय स्टेट बैंकका तर्फबाट नेपाल एसबिआई बैंकका उपमहाप्रबन्धक विरन्वी नारायण रथ, नेपाल एसबिआई बैंकका प्रबन्ध निर्देशक तथा प्रमुख कार्यकारी अधिकृत दीपककुमार दे तथा बैंकका सञ्चालकहरूको उपरिषितमा आश्रमका गण्डकी प्रदेश प्रमुख होमनाथ तिमिल्सना तथा पोखरा जिल्ला संयोजक राजन सापकोटालाई उक्त सामानहरू हस्तान्तरण गरिएको बैंकले जनाएको छ।

● सूर्या लाइफको 'सूर्या चौरासी पूजा' बिमा योजना

सूर्या लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेडले 'सूर्या चौरासी पूजा' नामक नयाँ बिमा योजना बजारमा ल्याएको छ। कम्पनीले दीर्घ जीवन, समृद्ध भविष्य भन्ने नाराका साथ यो योजना ल्याएको हो।

बिमा योजनाको शुभारम्भ शताब्दीपुरुष सत्यमोहन जोशीले गरेको जनाइएको छ। यस योजनामा विभिन्नको उमेर चौरासी वर्ष पुग्दासम्म रक्षावरण गर्ने जनाइएको छ। योजनाले बिमाको २ सय ५० प्रतिशतसम्म बिमा कभर प्रदान गर्ने कम्पनीले जनाएको छ। साथै, बिमितले बिमा शुल्क भुक्तानी अवधिपश्चात एकमुष्ट आर्जित बोनस प्राप्त गर्नुका साथै सोपश्चात निजको उमेर ८३ वर्ष नपुग्दासम्म बिमाको ६ प्रतिशतका दरले वार्षिक पेन्सनसमेत प्राप्त हुने जनाइएको छ।

अन्ततः बिमितको उमेर ८३ पूरा भई ८४ मा प्रवेश गर्दा बिमितलाई बिमाको १ सय ५० प्रतिशत रकम बिमाबापतको अन्तिम भुक्तानी प्राप्त हुने कम्पनीले जनाएको छ। उक्त रकमबाट बिमितले चौरासी पूजा उत्सवका स्पमा धूमधामका साथ मनाउन सक्ने कम्पनीको दाबी छ।

सूर्या चौरासी पूजा बिमा योजना १६ वर्षदेखि ६० वर्षसम्म उमेरका व्यक्तिहरूले १० देखि ५० वर्षसम्म बिमाशुल्क भुक्तानी अवधिका लागि खरिद

गर्न सक्ने कम्पनीले जनाएको छ। न्यूनतम १ लाख रुपैयाँ बिमाको तोकिएको बिमा योजना एकल भुक्तानी तरिकामा समेत उपलब्ध रहेको जनाइएको छ। बिमा प्रारम्भको २ वर्षपछि बिमा अवधिभर बिमा समर्पण र बिमालेख धितोमा कर्जा सुविधाको समेत व्यवस्था रहेको कम्पनीले जनाएको छ।

कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि जोशीले आगामी दिनमा यस योजनाले वृद्धवृद्धालगायत उत्तिडितलाई सहयोग पुनर्नामा आफू विश्वस्त रहेको बताएको जनाइएको छ। जोशीले चौरासी पूजा के हो ? कस्तो हो ? भन्ने विषयमा समेत प्रकाश पारेको जनाइएको छ।

कार्यक्रममा कम्पनीका निमित्त प्रमुख कार्यकारी अधिकृत कमलकुमार खतिवडाले सूर्या चौरासी पूजा बिमा योजनाको बारेमा प्रकाश पारेका थिए। आगामी दिनमा यो योजनामा आफूहरू सर्वै प्रयत्नशील रहने उनको भनाइ थियो। कम्पनीका संस्थापक सेयरधनी विवेक भाले यो योजना करिब ५ वर्षदेखि सञ्चालनमा रहेको र २ वर्षपछि मात्रै यसमा केही परिवर्तन आएको बताएका थिए।

योजनाले भविष्यमा ठूलो फड्को मार्ने उनको भनाइ थियो। बिमा बजारमा अस्त्रो बैंकिंग नलागेर आफै दिन र लिन सक्नुपर्ने वातावरण नभएको बताउँदै उनले यस्तो वातावरण सिर्जना गर्नुपर्नेमा जोड दिएका थिए। उनले भन्ने, निडानुसार बिमा बजारमा ल्याउन जरूरी छ, जुन प्रोडक्ट आफूलाई किनाँ-किनाँ लाग्छ, त्यो बिमा नै बिक्छ।

● 'क्यानालिस टप ५ ग्लोबल स्मार्टफोन'को सूचीमा रियलमी

स्मार्ट फोन ब्रान्ड रियलमी ५ उत्कृष्ट स्मार्टफोनको सूचीमा परेको छ। स्मार्टफोनका क्षेत्रमा अनुसन्धान गर्दै आएको टेक्नोलोजी कम्पनी क्यानालिसले सार्वजनिक गरेको '५ उत्कृष्ट स्मार्टफोन २०२०'को सूचीमा रियलमी पनि परेको हो।

चौथो त्रैमासिक क्यानालिस स्मार्टफोन सिपमेन्ट रिपोर्टका लागि कम्पनीले विश्वका १५ मुख्य ठूला स्मार्टफोन बजारको अध्ययन गरेर सूची सार्वजनिक गरेको जनाइएको छ। उक्त रिपोर्टले दक्षिण-पश्चिम एसियाली मुलुकमा रहेका पाँच ठूला स्मार्टफोन बजारमा सबैभन्दा चाँडो बजार विस्तार गर्ने चौथो स्मार्टफोन रियलमी रहेको देखाएको कम्पनीको दाबी छ।

फिलिपिन्सको स्मार्टफोन बजारमा तेस्रो स्थानमा पर्न सफल रियल

नेकपाको...

निर्णयले मात्र समस्याको समाधान हुन सक्ने अवस्था देखिँदैन ।

सर्वोच्च अदालतको निर्णय पश्चात् नेकपा पुस ५ गते अधिकै अवस्थामा पुगेको छ । निर्वाचन आयोगले समेत केपी ओली र पुष्टकमल दुवै नेकपाका अध्यक्ष रहेको र अध्यक्षद्वयको निर्देशनमा पार्टीका महासचिवले बैठक बोलाउने र पार्टीको निर्णयहस्तको प्रमाणिकरण गर्ने व्यवस्था अहिले कायम रहेकाले अहिले दुवै पक्षले गरेका काम कारबाहीलाई अस्वीकार गर्ने निर्णय गरेकाले नेकपा भित्रको विवाद जटिल मोडमा पुगेको छ । सर्वोच्च अदालतले दिएको निर्णयलाई ओली पक्षले स्वीकार गर्दै अदालतले दिएको समयसीमा भित्रै संसदको बैठक बोलाउने निर्णय गरेको छ । प्रधानमन्त्री ओलीले संसदबाटै सबै समस्याको समाधान गर्ने भन्दै अहिलेकै अवस्थामा राजिनामा दिएर नभाग्ने अभिव्यक्ति सार्वजनिक रूपमै दिँदै आएका हुनाले अब नेकपाभित्रको विवादले थप समस्याको सिर्जना भएको छ । ओलीले आफू निकट स्थायी समितिका सदस्यहरूसँग परामर्श गर्दै तत्काल राजिनामा नदिने र संसदबाटै निचोड

निस्किने अभिव्यक्ति दिएका छन् ।

नेकपाको संसदीय दलमा के हुन्छ ?
 अहिलेको जटिल अवस्था त्यसैमा भर परेको छ ।
 अहिले पनि दुवै पक्षका बैठकहरू अलग अलग
 बसेर अलग अलग निर्णयहरू गर्दै आएका छन् ।
 दाहाल पक्षले सर्वोच्च अदालतको निर्णय पछि

दाहाल पक्षल सबाई अदालतका नियंत्रण पाले आफ्नो जित भएको भन्दै हर्ष बढाई र विजय जुलुस समेत गर्दै आएको भएपनि अब कसरी अगाडि बढ्ने कुनै निर्णय गर्न सकेको छैन । दाहाल पक्षले प्रधानमन्त्रीले राजिनामा नदिएको खण्डमा अविश्वासको प्रस्ताव ल्याउने बताईसकेको छ । तर अहिले पनि संसदीय दलको नेता ओली नै भएका र उपनेता सुभाष नेत्राङ्क समेत ओली पक्षमा रहेकाले संसदीय दलको नेताबाट ओलीलाई हटाउन सांसदहरूले उपनेता समक्ष निवेदन दिनु पर्न छुन्छ । के त्यसबेला नेत्राङ्कले संसदीय दलको एउटै बैठक बोलाउन सक्ने अवस्था रहला र ? के त्यो सम्भव होला त ? त्यसले गर्दा अब नेकपाको आधिकारिताको विवाद निर्वाचन आयोगबाट नेकपाको संसदीय दलमा सरेको छ । दाहाल नेपाल पक्षले बैकल्पिक प्रधानमन्त्रीको उम्मेदवार तयार पारेक ओलीलाई धोकेट्याक लगाएर निकाल्छै भनिरहेका छन् तर कसरी भनेर उनीहरूले प्रष्ट पार्न सकेका छैनन ।

दाहाल पक्षले एकै सरकार निर्माण गर्न सक्ने अवस्था रहेको छैन । उसलाई कांग्रेसले समर्थन गर्नुपर्ने अवस्था रहेकोमा कांग्रेसले नेकपाको विवाद समाप्त नभएसम्म कुनै पक्षलाई समर्थन नगर्न बताइसकेको अवस्थामा दाहाल पक्षले भने जति सहज अवस्था देखिँदैन ।

जात सहज अवस्था दाखेदन ।
विगतमा पनि संसदले प्रधानमन्त्री छान्न
नसकदा लामो समयसम्म काम चलाउ
प्रधानमन्त्रीले नै मुरुङ चलाएका छन् ।
अहिलेका प्रधानमन्त्री सर्वोच्च अदालतको आदेश
अनुसार काम चलाउनबाट पूर्ण अधिकार प्राप्त
प्रधानमन्त्री बनेका छन् । अदालतले पुस ५
गते भएको प्रतिनिधिसभाको विघटनलाई बदर
गरेपछि कानुनी रूपमा केपी ओली नेकपाको
१ सय ७४ जनाकै समर्थनमा रहेका छन् ।
पछिल्लो समयमा नेकपा अनौपचारिक रूपमा
विभाजन भएपछि पनि ओली पक्षमा ८५ जना
सांसद रहेका छन् भने दाहाल पक्षमा ८८ जना
रहेको स्वयम् उनीहरूले बताउँदै आएका छन् ।
नेकपा औपचारिक रूपमा विभाजन भए दुवै तिर
रहेका सांसदहरूको संख्या घटबढ हुन सक्ने
सम्भावना रहेकाले गर्दा नेकपाको औपचारिक
विभाजन नभएसम्म नयाँ सरकार निर्माण हुन
सक्ने अवस्था देखिँदैन ।

३४८

सम्बोधानिक इजलासले विघटनलाई बदर गर्दै
१३ दिन भित्रमा संसदको बैठक बोलाउन
सरकारलाई आदेश समेत दिँसकेको छ ।

सरकारी इ जापारा सनता पिश्लकपा छ ।
 नेपाली कांग्रेस विघटित प्रतिनिधिसभाको
 प्रमुख प्रतिपक्षी दल समेत रहेको हुनाले
 उसले प्रतिनिधिसभाको विघटनलाई स्वागत
 गर्दै निर्वाचनमा जानु प्रतिपक्षी दलको धर्म
 भएपनि संस्थापन इतर पक्ष चुनावमा जान
 डराईरहेका थिए । नेकपाका पुष्टकमल दाहाल
 माधव नेपाल पक्षले चुनावमा जान चाहिरेको
 थिइनन् । त्यसैले उसले नेपाली कांग्रेसलाई
 समेत प्रतिनिधिसभाको पुर्नस्थापनकै पक्षमा
 उभिन आग्रह गरेको भएपनि सभापति देउवाले
 त्यसलाई इन्कार गरेपछि कांग्रेसका विरिष्ट नेता

पौडेल र सिटौलालाई प्रलोभनमा पार्ने प्रयास गरिरहेको थिए । पौडेललाई त दाहाल नेपाल पक्षले प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना भएको खण्डमा राष्ट्रपति बनाईदिने आश्वासन समेत दिईसकेको देउवा पक्षको भनाई रहेको छ । काग्रेसका लागि अहिले दुवै हातमा लड्डु रहेको थियो । प्रतिनिधिसभा विघटन सदर भएको भए आउँदो निर्वाचनमा काग्रेस नै ठुलो पार्टी हुने सम्भावना देखिएको थियो । प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना भएकोले दाहाल-नेपाल पक्ष र केपी ओली दुवै पक्षले देउवालाई प्रधानमन्त्री दिने उद्घोष गरिसकेका छन् । निर्वाचनमा काग्रेस नै ठुलो पार्टी बन्न सक्ने अवस्था देखिएकोले काग्रेसले पाँच वर्ष सरकार सञ्चालन गर्न जिम्मेवारी पाउने भएकाले काग्रेसले किन पुर्नस्थापनाको चाहना राखेको थियो त ?

२०७४ सालमा भएको प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा कांग्रेसका उम्मेदवारहरू ४५ ठाउँमा थोरै मतान्तरमा हारेका छन् । ८ जना त एक हजार भन्दा थोरै मतले हारेका र अहिले नेकपा विभाजित अवस्थामा रहेको हुनाले ती ठाउँमा कांग्रेसकै जित हुने भएकाले कांग्रेसले निर्वाचनलाई रोजनु उपयुक्त नै थियो । रामचन्द्र पौडेल र कृष्ण प्रसाद सिटौला लगायतका अन्य केही नेताहरू चुनावमा हारिने डरले चुनावामा जान चाहिरहेका थिएनन् । त्यसमा पनि पौडेललाई दाहाल नेपालले राष्ट्रपति बनाईदिने आश्वासन समेत दिएका थिए रे । पार्टी विभाजन हुँदा दाहालले भफलनाथ खनाललाई समेत राष्ट्रपति बनाउने आवश्यकान दिएका हुनाले पौडेलले उधारो राष्ट्रपतिको आशा गर्नु आफैलाई समाप्त पार्न बाहेक अन्य केही हन सक्दैनन्थ्यो ।

दाहाल-नेपाल...

निर्वाचन गराउने घोषण गरे त्यसपछि मात्र सरकारले स्वतन्त्रतापूर्वक काम गर्ने अवसर पाएको थियो । कोरोना भाइरसकै कारण जनता आक्रान्त भएका थिए । अर्थतन्त्र डामाडोल अवस्थामा पुगेको थिये । विकास निर्माणका अवसरोद्ध सिर्जना भएको थियो । ती सबै कार्यहरूले अहिले द्रुत गतिमा अधि बढिहुँका छन् । विकसित मुलुकहरूले समेत कोरोना भाइरसको खोप जनतालाई लगाउन नसकिरहेको अवस्थामा ओली सरकारले भारतबाट खोप ल्याएर जनतालाई खोप

लगाउन थालेको छ । पछिल्लो चरणमा भारतले दिएको ९० लाख खोप अहिले धमाधम जनताले लगाईरहेका छन् भने सरकारले २० लाख खोप भारतबाट खरिद गरी ९० लाख खोप फागुन ९ गते नेपाल त्याइसकेको छ भने बाँकी ९० लाख खोप यहि ९८ गते नेपाल आउने पक्कापक्की भएको छ ।

पार्टीको विभाजन पछि मात्र पुष्पकमल दाहाल र माधव नेपालले जनतालाई सम्झिएका छन् । अहिले उनीहरूलाई जनता चाहिएका छन् । उनीहरूका अनुसार सरकारले प्रतिनिधिसभा विघटन गरेर प्रतिगमन कार्य गरेको उनीहरू बताईरहेका छन् । चनावमा

जाने सरकारको निर्णय प्रतिगमनकारी हो भने चुनाव नै हुनु हुँदैन भन्ने कार्य चाहि कसरी अग्रगमनकारी हुन सक्छ । पार्टी विभाजन हुनु भन्दा अगाडि दाहाल-नेपाल पक्षले महंगी अभाव किन देखेनन् र अहिले मात्र देखे ? व्यक्तिगत स्वार्थ पूरा नभएकै कारण पार्टी विभाजन गराएर दाहाल-नेपाल पक्षले अहिले जनताको पक्षमा बोल्नु भनेको फेरी जनतालाई भुक्याएर आफ्नो स्वार्थ पूरा गर्न खोज्नु बाहेक अन्य केही हुन सक्दैन । हो ओली सरकारले जनताले चाहे जति काम गर्न सकेको छैन तर त्यसको अर्थ काम नभएको भन्ने चाहि होडून है ।

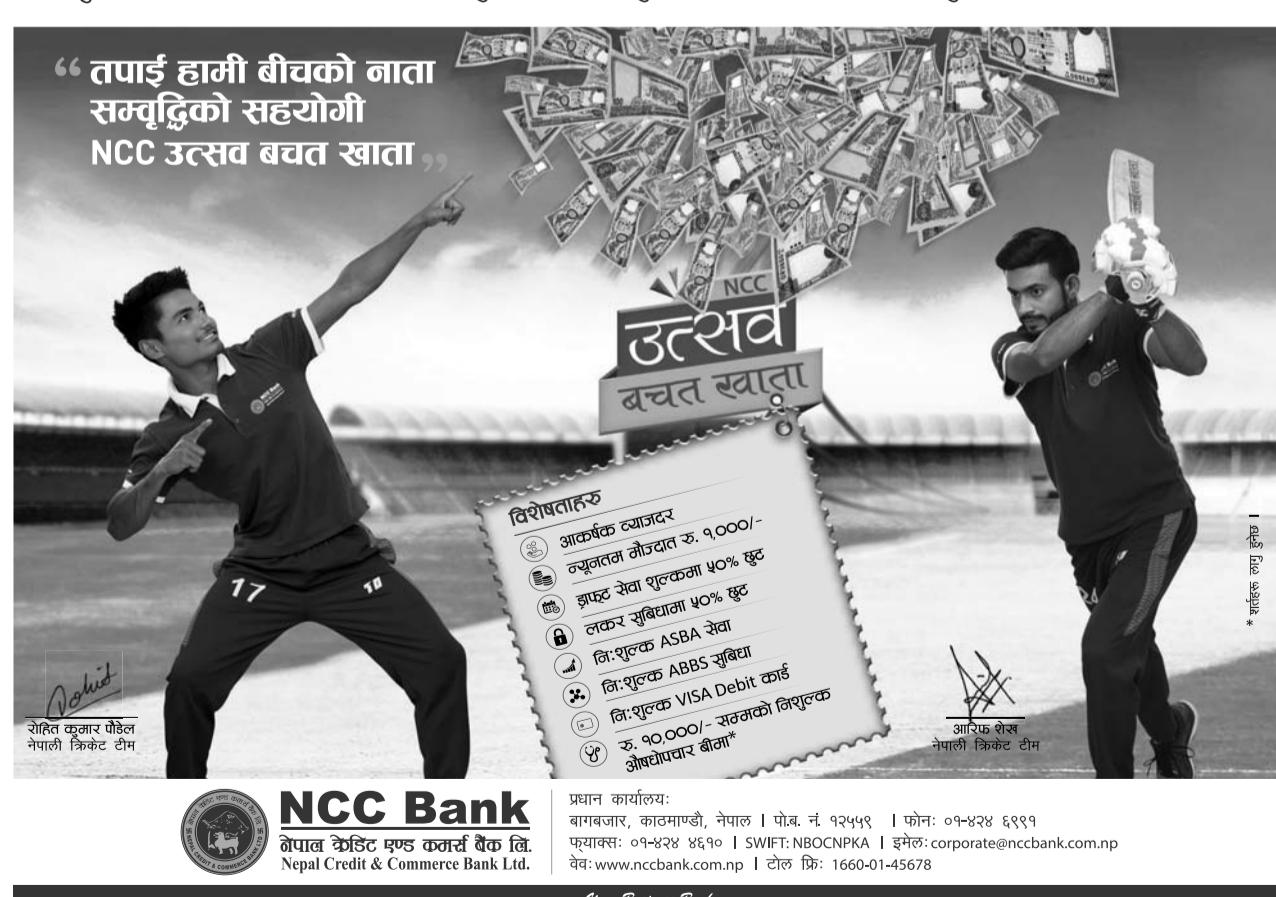
यस्तोऽग्निः

भएकाले त्यस्तो सरकार जनताका लागि बोझ मात्र बन्ने भएको आम जनताको राय नहेको हो ।

एकथरी राजनीतिक दलका नेताहरु निर्वाचन भएको खण्डमा आफ्नो भविष्य नै आपात तरो तरो पर्स चिर्पल्ली तरो चिरो पर्स

संसद पुर्नस्थापना नम्भएको खण्डमा सङ्कबाटै पुर्नस्थापना गराउँछौं भन्दै अदालतलाई घुमाउरो भाषामा धम्की दिईरहेका थिए । अदालतले कसैको धम्की, डर, त्रासले होइन संविधान ऐन, कानून र आवश्यकताको सिद्धान्त अनुसार निर्णय दिन सक्नुपर्दछ । अदालतले गलत निर्णय दिएर देशलाई बर्बादीको बाटोमा जारी किएर्थ उचित नहा सजैँ । अदालतले

प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना गर्ने निर्णय दिएकोमा कसैको कसैको हारजित हुँदैन । अदालतको काम समन्वयकारी हुनुपर्दथ्यो । भरसक्य भगिडियाहरूलाई एकै ठाउँमा राखेर मिलाउने कार्य अदालतले विगतदेखि नै गर्दै आएकोले अहिले प्रतिनिधिसभा विघटनको मुद्दामा समेत समन्वयकारी भूमिका खेलन सक्नु नै उपयुक्त कठामा दूर चलाउँसो ।

संस्कृतक/प्राकृशक : टेलेबॉट चड्हाल • कार्यालय : बट्टगार काठमाडौं • फोन : ९८४८०३४ • सू : ९८९२५४८८५ • ईमेल : abhivanweekly40@gmail.com • मुद्रण : सबगाभा प्रिण्टिंग प्रेस, बागबहाजार